

Beslutning om de omhandlede Punkter, og jeg tilstaar, at det ikke er mig muligt at se, hvorledes man skulde kunne give Reglen paa anden Maade. Der staar i et Bo Forskjellige, som alle ere Berettigede, som alle have deres bestemte Ret skrav, og naar der nu opstaar Strid imellem dem, kan jeg ikke se rettere, end at det maa være Retten, der maa bømme de stridende Parter imellem. Det gaar ikke an paa dette Punkt, hvor der staar Arvinger imod Kreditorer eller Kreditorer imod Arvinger, at underkaste Mindretallet Flertallets Bestemmelse; thi den lille Mand, som har en lille Fordring, har ligesaa vel Krav paa at blive beskyttet i sin Ret, som den store Kreditor har til at vinde Sikkerhed for sin store Fordring. Men det viste sig jo, hvad disse Paragrafer angaar, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds saavel her som i Konkursloven overhovedet var en Fjende af, at Kuratorer og Inkassatorer kunne antages. Det ærede Medlem betragter naturligvis væsentlig Sager fra den Side, at det i Virkeligheden skulde jaagdt om altid blive Skifteforvalterens Fuldmægtig, der vilde komme til at faae disse indbringende Forretninger til Skade for Andre, som ellers kunde faae dem. Det ærede Medlem udtalte sig meget varmt i den Retning og mente endog saa, at der Tid snart vilde komme, da man kunde sætte en Fuldmægtig plads til Auktion, saaledes at det var saa lang fra, at Rettsbetjenten behøvede nogen Lønning til en Fuldmægtig, at han endog saa kunde faae Penge til af Folk for, at de kunne faae Lov til at være Fuldmægtig hos ham. Jeg tror virkelig, at dette er noget for stærkt farvet. Jeg vil sige, at selv om der virkelig havde været en Tid, hvor det paa enkelte Steder kunde være fordelagtigt at være Fuldmægtig hos en Rettsbetjent paa Grund af den Udgang til Erhverv, som var forbundet dermed, saa have Forholdene allerede forandret sig meget og ville fremdeles forandre sig særdeles meget; thi det er en af Følgerne af den — ja jeg gad fristes, til at kalde den — usalige Lov om Sagførernævingen, som er bleven vedtagen af Rigsdagen for nogle Aar tilbage, at der vrimer op Dag for Dag nye Sagførere her i Landet; ja, jeg kan sige, at der næsten ikke gaar en Dag, uden at jeg er i den Stilling at maatte lave et Par nye Sagførere. Jeg er overbevist om, at der i sidst afvigte Aar er blevet en 2 à 300 nye Sagførere her i Landet. Jeg tror ikke, at dette er til Held for Landet, og jeg har udtalt denne Mening, da bemeldte Lov var under Forhandling her i dette Thing. Men hvad enten man nu er enig med mig deri eller ikke, saa er saameget vistnok klart, at den Konkurrence, som der derved staffles tilveie, vil medføre, at det bliver mindre søgt at være Fuldmægtig hos en Rettsbetjent. Jeg tror, at efterhaanden vil det blive vanskelige og vanskelige for Rettsbetjentene at faae virkelig dygtige, Memmesker, medmindre de betale dem.

Det kan nok være muligt, at Rettsbetjentene kunne faae unge og usvede Kræfter, men saasnart de have været deres tre Aar hos Rettsbetjentene, saaledes at de kunne blive Sagførere, komme til at praktisere paa egen Haand, gjøre de deres Ret efter Loven gjældende og forlade Rettsbetjentene. I Modsetning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds vilde det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds have, at man skulde gaa til den Yderlighed at ordne Forholdet saaledes, at Kuratorer kunde blive antagne af Skifteretten uden at spørge Boets Bedkommende derom, og endog saa om muligt saaledes, at Kuratorer kunne antages strax, fordi det, som han sagde, var af Vigtighed i den nærmeste Tid efter Boets Overtagelse at have en Kurator. Jeg misliker aldeles ikke Betydningen af, hvad det ærede Medlem her fremførte, og han vil jo ogsaa finde, at man for saavidt har imøbetkommet hans Tanke, som man for Kjøbenhavns Bedkommende har ladet det blive ved den nugjældende Regel, at Skifteretten kan antage en Kurator uden at være bunden ved Boets Bedkommendes Billie i den Sænsende. Dette har man gjort, fordi man har erkjendt, at i Kjøbenhavn ere Forholdene af den Bestaffenhed, at der kan forekomme mange Boer, hvor det er uoverkommeligt for Skifteretten at klare Forholdet paa en ordentlig Maade. I Kjøbenhavn vil jo rimeligvis ogsaa de største og mest indviklede Boer forekomme, men udenfor Kjøbenhavn har man, hvad Kurator angaar, væsentlig holdt sig til den nugjældende Regel, og jeg skal sige, at det forekommer mig, at man maa være meget betænkelig ved at gjøre det afhængigt af Skifteforvalterens Billie, om et Bo skal bebyrdes med en Udgift til Kurator eller ikke. Reglen er den, som er udtalt i § 30, at Skifteforvalteren har at udføre alle de Forretninger, der høre til Boets Ordning, og for saavidt han er paa fast Gage, skal han gjøre det for Intet; det vil sige, der bliver vel at erlægge Gebyr derfor, men dette gaar ind i Statskassen. Nu forekommer det mig, som sagt, at det er uheldigt at sige, at Skifteforvalteren skal have Lov til, naar han synes, at det er nødvendigt at antage en Kurator, at det vil sige, en Fuldmægtig eller Medhjælper, til hvem han i Virkeligheden kan overlade at udføre de Forretninger, som han i Embets Medfør egentlig selv burde udføre, og vel at mærke, uden at han selv betaler denne Fuldmægtig, men lader Boet betale ham. Dette forekommer mig, som sagt, at være temmelig misligt. Det er muligt, at der kan være en Kurator, som kan behandle Boet bedre end Skifteforvalteren, og det er ogsaa muligt, at det Omvendte er Tilfældet, men man er jo nødt til i en Lov at gaa ud fra, hvad der er Reglen, og man har jo et gammelt Ord, der siger, at den Gud giver Embede, giver han ogsaa Forstand. Om dette end ikke slaar til i alle Forhold, saa tror jeg dog i alt Fald, at det er